

opnaae at forøge sin Kassebeholdning, saa ere vi vist alle enige om, at Regjeringen og Rigsraadet meget godt kunne bestemme, at Monarchiet skulde have en saa og saa stor Kassebeholdning, og at det derfor vilde være nødvendigt, at de enkelte Landsdele skulde bidrage saa og saa meget dertil. Dersom man altsaa tænkte sig, at en saadan Lovbestemmelse var tagen af Regjeringen og Rigsraadet, at Monarchiets Kassebeholdning skulde forøges med en til den nuværende svarende Sum, omtrent 1,300,000 Rd., hvis jeg ikke feiler, da vilde man let see, at man ad den Vei vilde kunne opnaae ganske det Samme, som man nu har opnaaet [ved den i Regnskabet brugte Posteringsmaade]. Men uagtet dette forholder sig saaledes, svækker det dog paa ingen Maade Rigtigheden af den Paastand, at den Fremgangsmaade, der er brugt, ikke er rigtig; thi af den Omstændighed, at Regjering og Rigsraad paa en anden Maade kunde opnaae det samme Resultat, som der nu er tilveiebragt, følger ikke, at den brugte Fremgangsmaade er rigtig. Det forekommer mig, tvertimod, at man saa meget mere maa kunne anse over, at da der dog ad en anden Vei kunde opnaaes ganske det Samme, er brugt en Fremgangsmaade, i mod hvilken der taler saa mange virkelige Grunde, og for hvilken de vigtigste Grunde holde sig tilbage og for gode til at komme frem her i Folkethinget. Naar vi nu altsaa staae ligeoverfor denne Tingenes Tilstand, der som sagt i finantsfel Henseende ikke har Stort at sige, men som i formel Henseende efter min Mening ikke har saa liden Betydning, da kan man ikke fortænke os i, at vi ere overordentlige nansomme over vor Ret, thi dersom vi ikke selv ere nansomme over den, troer jeg ikke, at der er mange Andre, der ville være nansomme over den. Det ligger i Sagens Natur, at de yngste Børn ere Hjærterne kjærest, og det er derfor ogsaa ganske naturligt, at Fællesforsatningen staaer mere som en Kæledægge, og at vor Grundlov staaer mere som Stedbarn; det er ganske naturligt, men derfor haaber jeg ogsaa, at Jngen vil tage os det ilde op, at vi ere aarvaagne og paapaselige med Hensyn til vor formelle Ret.

Naar man nu med dette for Die, vil spørge, om vi kunne gaae ind paa det foreliggende Forslag, om det virkelig er godt og hensigtsmæssigt til at sætte vor Mening igjennem, da svarer jeg, at jeg maa indrømme, at det er et meget stærkt og kraftigt Middel, at knytte sine Anskuelser til Budgettet, uagtet man veed, at Regjeringen ikke deler disse Anskuelser; thi man er da stikker paa at sætte sin Villie igjennem eller ogsaa at fremkalde de constitutionelle Criser, som ere en Følge af en Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Repræsentationen. Det forekommer mig imidlertid, at det Spørgsmaal, hvorum her handles, endnu ikke staaer paa det Punkt, at der er Anledning til at stille det saaledes paa Spidsen, hvilket vil være Følgen, dersom vi vedtage Ændringsforslaget. Det er jo aldeles indlysende, og det maa jo ligge klart for Enhver, at, efterat Regjeringen har udtalt sig for, at den stedfundne Afgjørelsesmaade var den rigtige og i Overensstemmelse med Lovgivningen for Fællesmonarchiet og de enkelte Landsdele, saa kan den samme Regjering dog ikke gaae hen, at tilraade Kongen at sætte sit Navn under en Lov, hvori den modsatte Anskuelse var udtalt. Dersom man altsaa skulde vedtage dette Forslag, saa veed man med fuldkommen Klarhed, hvad man beslutter sig til; man beslutter sig til at begynde paa den hele constitutionelle Strid, som følger af saadanne Conflictier med Regjeringen; men jeg maa tilstaae, at jeg ikke skjønner, at der er nogen Anledning dertil. Naar man begynder paa en saadan Strid, saa maa man ogsaa være fattet paa at føre den igjennem og modtage alle de deraf flydende Conseqventser, og ikke standse, før man har naaet det, som man anseer for at være heldigt. Jeg troer dog ikke, at der i det, der her foreligger, er Noget, der stiller sig saaledes, at der skulde være Anledning dertil. Jeg veed vel i Dieblikket ikke, paa hvilken anden Maade vi skulde gjøre det gjældende, som jeg formoder er Thingets Anskuelse; men der er jo heller ikke forspildt Noget; thi Indenrigsministeren har jo selv gjort os opmærksom paa, at dette Spørgsmaal atter vil komme for og kommer